

خودتردیدی، گرایش به اهمال کاری تحصیلی، عزت نفس و عملکرد تحصیلی: واریسی یک مدل علی

در دانش آموزان نوجوان

سیمین زغبی قناد^۱، سیروس عالیپور^۲، مرتضی مرادی^۳

۱. دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی تربیتی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران. (نویسنده مسئول)

۲. دانشیار گروه روانشناسی تربیتی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

۳. دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی تربیتی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

مجله پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، دوره دوم، شماره چهاردهم، آذرماه ۱۳۹۶، صفحات ۲۰-۱

چکیده

هدف از مطالعه حاضر آزمون روابط بین خودتردیدی، اهمال کاری تحصیلی، عزت نفس و عملکرد تحصیلی و بررسی نقش غیرمستقیم اهمال کاری تحصیلی در رابطه بین خودتردیدی-عزت نفس و خودتردیدی-عملکرد تحصیلی در چارچوب تحلیل مسیر می باشد. ۲۲۶ دانش آموز مقاطع دبیرستانی شهر پلدختر در این مطالعه شرکت داشتند که به روش نمونه گیری تصادفی مرحله ای انتخاب شدند. ابزار جمع آوری اطلاعات شامل پرسشنامه های اهمال کاری ایتکن، عزت نفس روزنبرگ، خرده مقیاس خودتردیدی از مقیاس بیش پیشرفتی ذهنی و اطلاعات شخصی بود. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS و AMOS نسخه ۲۱ و با روش تحلیل مسیر تحلیل شدند. نتایج نشان داد که پس از اعمال یک تغییر در مدل پیشنهادی از برازش مناسبی با داده ها برخوردار شد. تحلیل مدل نشان داد که مسیرهای مستقیم مدل به جز رابطه اهمال کاری تحصیلی و عزت نفس با عملکرد تحصیلی همگی معنی دار بودند. نتایج تحلیل مسیرهای غیرمستقیم مدل نشان داد که از بین مسیرهای غیرمستقیم مدل، مسیر خودتردیدی باعث عزت نفس با میانجی گری اهمال کاری تحصیلی معنی دار می باشد. در مجموع، یافته ها اشاره می کند که افراد دچار خودتردیدی خودشان را کاراتر و موثرتر ادراک می کنند، اهمال کاری کمتری نشان می دهند و عملکرد تحصیلی بالاتری دارند.

کلیدواژه ها: خودتردیدی، اهمال کاری تحصیلی، عزت نفس، عملکرد تحصیلی